

ת"פ 31372/12/18 - מדינת ישראל, תביעות ירושלים נגד פלוני

בית משפט השלום בירושלים

ת"פ 31372-12-18 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני	כבוד השופט דוד שאול גבאי ריכטר
בעניין:	מדינת ישראל
	תביעות ירושלים
	נגד
	פלוני
הנאשם	ע"י ב"כ עו"ד חנן רובינטשין

גזר דין

כתב האישום

הנאשם הורשע על פי הודאתו בכתב אישום מתוקן בביצוע 2 עבירות של תקיפה סתם כלפי אשתו (להלן - **המתלוננת**) עבירה לפי סעיף 382(ב) לחוק העונשין, התשל"ז 1977 (להלן - **החוק**), ובביצוע 2 עבירות איומים כלפי המתלוננת, עבירה לפי סעיף 192 לחוק.

מעובדות האישום הראשון עולה, כי ביום 5.10.2018 במטבח בביתם של בני הזוג, בזמן שהנאשם בישל, עברה המתלוננת במטבח בסמוך אליו, הנאשם דחף לכיוון גופה דלת ארון מטבח ופגע בה. בהמשך, כשעברה שוב המתלוננת ליד הנאשם, דחף הנאשם לכיוון גופה את דלת המקרר ופגע בה.

מעובדות האישום השני עולה, כי ביום 6.10.2018, במוצאי שבת, חזרה המתלוננת לביתם משיעור תורה. הנאשם לקח מכיסה את הטלפון הנייד שלה והתעצבן כי חיללה את השבת. הנאשם איים על המתלוננת בהנפת ידו מעלה מספר פעמים, תוך שהמתלוננת מתכופפת ומתחננת כי לא ירביץ לה. המתלוננת ברחה מהבית והגיעה אל ביתה של חברתה. בהמשך התקשרה המתלוננת לאחותה וזו מסרה לה, כי הנאשם שלח לה מסרון ובו נכתב: "בקיצור ממליץ לך להודיע לה שאין לה מה לחפש אצלי בבית... ושתארוז את הדברים שלה כמה שיותר מהר... אחרת אני אשורף אותה חיה."

מהלך הדין

כאמור הנאשם הורשע בכתב אישום מתוקן והצדדים הגיעו להסכמה, כי הנאשם ישלח לשירות המבחן לקבלת תסקיר בעניינו. ככל שהתסקיר יהיה חיובי, המאשימה לא תבקש מאסר בפועל והסנגור יהיה חופשי בטיעונו.

תסקירי שירות המבחן

מהתסקיר הראשון שהוגש בעניינו של הנאשם עולה, כי הנאשם בן 30, פרוד ואב לשלושה. הוא אינו עובד ומתפרנס מקצבת נכות על רקע נפשי. הנאשם סיים 12 שנות לימוד, ללא תעודת בגרות. בהיותו כבן 14, החל לצרוך סמים מסוג חשיש במגמת הסלמה מבחינת תדירות הצריכה וסוגי הסמים אותם צרך לאורך השנים. הוריו התגרשו בהיותו נער והדבר היווה נקודה משברית עבור הנאשם. שירות המבחן התרשם מקושי אצל הנאשם בבחינת ההתמכרות לסמים ומניעה. הנאשם מסר כי בהיותו בן - 15 שנים, לאחר צריכת L.S.D., לקה בהתקף פסיכוטי ואושפז למשך מספר חודשים בבית חולים פסיכיאטרי. בגיל 16 אובחן כלוקה בסכיזופרניה. כיום הוא נמצא במצב מאוזן ואינו נוטל טיפול תרופתי, אך נמצא תחת מעקב פסיכיאטרי. בהיותו בן 20, נישא לבת זוגו - המתלוננת - בת גילו באמצעות שידוך. המתלוננת בת 29, אינה עובדת. הנאשם מסר כי החיים המשותפים שלו ושל המתלוננת מתאפיינים בחוסר יציבות, הבאה לידי ביטוי בפרידות רבות וכן במעברי דירה תכופים ואלימות הדדית. הנאשם מסר כי לפני שנה גם הוא הגיש תלונה במשטרה נגד המתלוננת והיא נעצרה והורחקה מבית. בעקבות אירוע זה, הנאשם עזב את הבית ושכר דירה, אך לאחר מספר חודשים חזרו לחיות יחד. משיחה שקיימה קצינת המבחן עם הנאשם בחודש יולי 2019 סיפר, כי המתלוננת הורחקה מבית על ידי צו בית משפט, וזאת לאחר התנהגות בלתי הולמת מצידה, ומסר כי שוב נמצאים בהליכי פרידה. המשפחה מוכרת לגורמי הרווחה ומדיווח שקיבל שירות המבחן עלה, כי לזוג קשיים זוגיים המתבטאים אלימות הדדית.

בהתייחס לעבירות המיוחסות לו באישום הראשון, סיפר הנאשם כי התגלע ויכוח בין השניים סביב ההכנות לשבת - ויכוח סוער ותוקפני המאופיין באלימות הדדית. בתוך להט הויכוח, דחף את דלת הארון וזו פגעה במתלוננת. בהתייחסותו לאישום השני, מסר כי האירוע ארע במוצאי השבת, כאשר גילה כי המתלוננת מנהלת קשר טלפוני עם בחור, ובמקביל לא שמרה על כבוד השבת. הנאשם תיאר תחושת בגידה ופגיעה שהביאו אותו להתנהגות המתוארת. הנאשם שלל חלקים של כתב האישום, וטען כי לא הכה את המתלוננת, אלא זרק את מכשיר הפלאפון שלה. הנאשם ביטא חרטה על התנהלותו ומסר כי מבין את משמעות התנהגותו והשלכותיה.

הנאשם נעדר עבר פלילי ואין לו תיקים פתוחים. שירות המבחן התרשם, כי אין מדובר בדפוסים עברייניים אצל הנאשם אלא בקשיי תקשורת זוגית. עוד התרשם שירות המבחן מחוסר יציבות ברמה האישית והמשפחתית, אשר אינו מקבל מענה ראוי ברמה הטיפולית. כן התרשם השירות ממערכת זוגית לא יציבה, רווית קונפליקטים וחיכוכים המאופיינת בתוקפנות הדדית ובעוצמות גבוהות ובקושי של שני בני הזוג לשתף פעולה עם הגורמים המטפלים. שירות המבחן לא הצליח לשוחח עם המתלוננת. בשל קושי בשיתוף פעולה, הן עם שירות המבחן והן עם הלשכה לשירותים חברתיים. שירות המבחן העריך כי הנאשם יתקשה להשתלב בטיפול במסגרתם שירותם, ולכן נמנע מלבוא בהמלצה טיפולית או עונשית בעניינו.

התסקיר השני הוגש לבקשתי, לאחר ששמעתי טיעונים לעונש והגעתי לכלל מסקנה כי יש לשקול של"ץ בעניינו של הנאשם. הנאשם התחייב לשתף פעולה עם שירות המבחן. השירות הגיש תסקיר קצר שבו המליץ על הטלת 120 שעות של"ץ.

טיעונים לעונש

הצדדים לא הגיעו להסכמה עונשית.

מחד, המאשימה טוענת, כי יש לקבוע מתחם ענישה שבין מאסר קצר, לרבות בעבודות שירות ועד שמונה חודשי מאסר. לנוכח מכלול השיקולים עתרה המאשימה להטיל עליו 3 חודשי מאסר בעבודות שירות, מאסר על-תנאי וקנס. אציין כי ההפנייה לע"פ 8360/17 **חמודה** נ' **מ"י** (מיום 22.3.2018) אינה במקומה, משום שהנסיבות שונות, האיומים חמורים יותר, ולנאשם שם היה עבר פלילי ומאסר מותנה.

מאידך, הסניגור טוען כי ניתן להסתפק בעונש של"ץ לנוכח מכלול הנסיבות וטיבם המינורי, לדבריו, של האירועים.

קביעת מתחם הענישה - מתחם הענישה צריך להתייחס לעקרון ההלימה, הנוגע ליחס לערך החברתי המוגן, מידת הפגיעה בו, מדיניות הענישה הנוהגת ונסיבות ביצוע העבירה.

אשר לערך המוגן - העבירות אותן עבר הנאשם פוגעות במרקם הרגיש ביותר של חיינו - היחסים בין בני משפחה המקיימים קשרים קרובים, מטבע הדברים. פגיעה באדם בתוך ביתו יורדת לשורש חירותו של אדם ולתחושת הביטחון שלו, שכן אם בביתו לא יחוש בטוח, כיצד יוכל לחוש בטוח ביתר מעגלי חיו? מכאן שיש ליחס לפגיעות מסוג זה חומרה יתירה.

נסיבות הקשורות בביצוע העבירה, לפי סעיף 40ט' לחוק העונשין - בין הנסיבות הקשורות בביצוע העבירה יש לשקול את אלה, לעניין קביעת המתחם: מדובר במעשים מכוערים ואולם אין מדובר ברמת חומרה גבוהה ביחס למקרים אחרים הבאים לפתחו של בית משפט, למרבה הצער; אין מדובר בעבירות מתוכננות; התקיפה התבטאה בדחיפת דלת הארון ודלת המקרר לעבר גופה של המתלוננת; לא נגרמו למתלוננת חבלות; המעשים נעשו בעידנא דריתחא, תוך ויכוח שהתגלע בין בני הזוג ותוך אלימות הדדית, וכן תחושת הבגידה שחש הנאשם עת גילה כי המתלוננת מדברת עם אחר ומחללת שבת - כמובן שאין בדברים האחרונים להצדיק את המעשים, אך יש בהם ללמד על הקשר; יש לציין לחומרא את האיום כפי שפורט באישום השני.

מדיניות הענישה הנוהגת - בכל הנוגע למדיניות הענישה הנוהגת, סקירת הפסיקה מלמדת, כי קים מנעד רחב של עונשים המושתים על הנאשמים השונים אשר הורשעו בביצוע עבירות של אלימות בתוך המשפחה, כאשר העונש המוטל על הנאשמים במקרים השונים הינו תלוי חומרת המעשים והאלימות שננקטה, ותוצאותיהם לרבות הנזק שנגרם, הישנות העבירות, נסיבותיו האישיות של הנאשם וכיו"ב. יחד עם זאת ברע"פ 6466/17 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 18.9.2017) באישום דומה, אישר בית המשפט העליון מתחם ענישה שבין מאסר על-תנאי לצד ענישה נלווית לבין מספר חודשי מאסר שיכול שיבוצעו בדרך של עבודות שירות. בעפ"ג (מחוזי-ים) 11194-01-16 **פלוני** נ' **מ"י** (מיום 6.12.2016) נקבע מתחם ענישה שבין של"צ נרחב במקרים חריגים עד 15 חודשי מאסר.

בטרם אפנה לקבוע את מתחם העונש ההולם בגין מעשיו של הנאשם, על אף שנדמה כי הדבר ברור מאליו, אציין, כי יש לראות בכלל מעשיו של הנאשם "כאירוע אחד" כמשמעו בסעיף 40 יג לחוק. זאת בשים לב לאופיין הדומה של העבירות, לסמיכות הזמנים, ולקשר ההדוק שקיים בין עבירות אלה. מסקנתי עולה בקנה אחד עם "מבחן הקשר ההדוק" כפי שנקבע בע"פ 4910/13 **בני ג'אבר** נ' **מ"י** (מיום 29.10.2014).

מתחם הענישה - לפיכך, מתחם הענישה צריך לעמוד על עונש שינוע בין עונש של"צ משמעותי לבין עונש מאסר עד 8 חודשים.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה לפי סעיף 40"א לחוק העונשין - ניתן לתת משקל לנסיבות הבאות שאינן קשורות בביצוע העבירה, במסגרת גזירת העונש בתוך המתחם: הנאשם לקח אחריות והודה בהזדמנות הראשונה - מצאתי לקבל את נטילת אחריותו כנטילת אחריות מלאה, לאחר שנחשפתי באמצעות התסקיר לאופי ההדדי של האלימות בין בני הזוג; הנאשם נעדר עבר פלילי; לקחתי בחשבון את נסיבותיו האישיות של הנאשם כפי שפורטו בתסקיר שירות המבחן ובטיעוני ההגנה. כפי שציין שירות המבחן, אין מדובר בדפוסים עבריינים, אלא בקשיי תקשורת זוגית על רקע אלימות הדדית בין הצדדים.

המיקום במתחם - לאור האמור אני מוצא למקם את הנאשם בחלק התחתון של המתחם.

לפיכך, אני מחליט לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 45 ימי מאסר שלא ירוצה אלא אם יעבור הנאשם כל עבירת אלימות, לרבות איומים, כלפי בן משפחה, בתוך 18 חודשים מהיום;

ב. 200 שעות שירות לתועלת הציבור (של"ץ), אשר ירוצו החל מיום 5.1.2020 במינהל הקהילתי אשכולות על-פי התוכנית שהכין שירות המבחן ובפיקוחו. הנאשם הזהיר כי אי-קיום צו השל"ץ באופן משביע רצון עלול להביא להפקעת הצו ולדין מחודש בשאלת גזר הדין הראוי לרבות הטלת מאסר בפועל;

ג. התחייבות בסך 2,000 ₪ שלא לעבור כל עבירת אלימות לרבות איומים כלפי בן משפחה בתוך 18 חודשים מהיום, או 5 ימי מאסר תמורתה אם לא תיחתם. הובהר לנאשם שמשמעות ההתחייבות היא, כי אם יעבור את העבירה בתוך התקופה שצוינה, בית המשפט שיגזור את הדין יהא חייב לחלט את ההתחייבות כקנס.

יש לשלוח לשירות המבחן.

זכות ערעור כחוק לבית המשפט המחוזי בירושלים בתוך 45 יום מהיום.

ניתן היום, י"ב חשוון תש"פ, 10 נובמבר 2019, במעמד הצדדים.